

מז:

עין משפט
גר מצוה

קבצו א מ"י ס"ג מהל'
נדרים הלכה כה
סמג לאון רמב"ט ע"ד
ס"ר ד' סעיף ג'
קב"ב ג' מ"י ס"י מהל'
נדרות הלכה י' סמג
עשן ג' ע"ש א' אר"ע ס"י י'
סעיף ג'

קנא ד דה מ"י פ"ח מהל'
מתנות עניים הלכה
יג פתג עשין קסג טור
ש"ע י"ד פ"י רנב סעיף ו:

תוספות רי"ד

[illegible]

זוהי ספני חקן העולם

השולח פרק רביעי גיטין

היינו על דעת רבים ומיהו
ונראה דלא אמר משה כן
קניא דרצא וכן עתה אין
נמי לא יהא לו הפרה מיון

מאי קונם אמר רב הונא * באומר יאסרו כל פירות שבעולם עלי אם איני מגרשך: והתירו לו שיחזרנה: פשיטא מהו דתימא לגזור משום דר' נתן * מתניא ר' נתן אומר * הנודר כבאילו בנה במה והמקיימו כאילו הקריב עליה קרבן קמ"ל: מפני תיקון העולם: מאי תיקון העולם איכא אמר רב ששת ארישא דבינא אמר לעולם אסיפא וחכי קתני אין כוו ממני תיקון העולם: **מתני'** * המוציא את אשתו משום אילנות רבי יהודה אומר לא יחזיר וחכמים אומרים יחזיר * גישאת לאחר והווי לה בנים הימנו והיא תובעת כתובתה ואמר רבי יהודה אומר לה שתקוּתך יפה מדיבורך: **גמ'** למימרא דרבי יהודה חייש לקלואל ורבנן לא חייש לקלואל וזהא איפכא שמעינן להו דתנן * המוציא אשתו משום שם רע לא יחזיר ומשום נזר לא יחזיר רבי יהודה אומר כל נדר שדיעו בו רבים לא יחזיר ושלא ידעו בו רבים יחזיר אלמא * [רבנן חייש לקלואל] ורבי יהודה לא חייש לקלואל אמר שמואל איפוך והא מדתני סיפא גישאת לאחר והווי לה בנים הימנו והיא תובעת כתובתה אמר ר' יהודה אומר לה שתקוּתך יפה מדיבורך מכלל דרבי יהודה חייש לקלואל הא נמי איפוך אבי' אמר לעולם לא תיפוך רו' יהודה ביהאי סבר לה כר' מאיר וסבר לה כרבי אלעזר בצריך סבר לה כרבי אלעזר בשאינו צריך סבר לה כר' מאיר אמר רבא דרבי יהודה אדרבי יהודה קשיא דרבנן אדרבנן לא קשיא אלא אמר רבא דר' יהודה אדר' יהודה לא קשיא * מאן חכמים ר' מאיר דאמר בעינן תנאי כפול והכא במאי עסקינן * בדלא כפליה לתנאי: **מתני'** * המוכר את עצמו ואת בניו לעובדי כוכבים אין פודין אותו אבל פודין את ר' הכנים לאחר מיתא אביהו: **גמ'** אמר רב אסי * והוא שמכר ושנה ושילש הנהו בני כי מיכסי דיופי זוזי מעובדי כוכבים ולא הוה להו למפרעינהו אותו וקא גריבי להו אתו לקמיה דרב הונא אמר להו מאי איעביד לכו דתנן המוכר את עצמו ואת בניו לעובדי כוכבים אין פודין אותו אמר ליה רבי אבא לימדתני רבינו והוא שמכר ושנה ושילש אמר ליה הני מרגל גילי דעבדי הכי ההוא גברא דובין נפשיה ללוראי אתא לקמיה דרבי אמי אמר ליה פירקן

(וינמית דף פה.) גבי נשאת
מני לא היו אלא לעו דהא
ופריך רב פפא דהוה לן
הוא לבדית ומחא טעמא
אחאי למחבד כחובד מני
לדאירי כפסק אליוותי
שחקין דמודו רבנן דהס
(י:) גבי אשה שאין לה
ינסבה כו' ואמאי לא אמר
מני מקלקל לה דאומר אילו

זינגה): פשיטא. פ"י פשיטא ודאי
שיטא הבא דמותר להחזירה ואין
נמי כי נדר איהו מצי לקלקלה

קדש הוא שאוסר הדבר עליו בהקדש
והכי קאמר קונס מירות עלי
מיתחש לה: במה בשעת איסור הנמות:
ם להחירו: כאילו הקריב קרבן. על
הנמה וגמר עינו שלם לפי שפי"ן
הוא מרגיל עצמו בנדרים. והאי כיון

[illegible][illegible]

הספר לא גירסתיך: מן המים
לחמך כמא יסור: רבי מאיר בל.
לחמך במסת קיריין (דף פא. כ).
תנאי שאינו כפול כתנאי בני גד ובני
לחזון אם יעברו או לא יעברו
אין תנאי: וסבא כדלא כפליה
שלא חמך בשעת גירוש אלה
היו יודעת שמשום אילנות אי
מוציאך ולא חמך לה ואם אי את
אילנות לא יאמר גט דהשתא לא גט
אפילו אינה אילנות ולא מצי לקבלה
בתנאי אין פודין. הואיל ורגיל
בך כדמוקי בגמרא והוא שמכר
ושנה ושיעל גמ' בני הי מיכס.
מקום: רגלי נני. היו שניין
אומה שאוכלין בני אדם:

פירקן
וְיָהּ אֵלֹהֵינוּ דַּחְתְּקִין הֵכָא וּמַשְׁנֵי אֵלֹהֵי
בֵּא אִם אֵלֵי שְׁמַקֵּי אֲנִי מַשְׁתַּחֲוִי
לֹא נִירְשְׁתִּין וְהֵסֵךְ דְּלִימִי בְּעֵקְרָהּ
הוּא דְבִרְחִית וְאִפְּלִי לִרְצֵן דְּלֹא חִיִּישִׁי
וְכִבְרִי נִשְׁתָּא לְשִׁמֵּשׁ וְלֹא הִיוּ לֵה בְּנִים
וּמַשְׁנֵי לֹא נִרְשָׁה דְּהִדְרִי אִתְּקִין מִכּוּ
יְ"ל דְּהֵסֵךְ כִּיּוֹן שְׁמַרְפָּאֵת הִרִי הִיָּה
מִנְקֵשׁ לֵה סֵם לְרַפּוּאָה:

באשה הם פריצות ולא באיש: מפני תיקון העולם
מפני תיקון העולם ומאי תיקון העולם יש בחזרתה
משום ש"ל לא יחזיר משום נדר לא יחזיר ומסיק הכ
קסא רבינא אמר אסיפא וה"ק אין בזו מפני תי

מסורת הש"ס

(א) יבמות קט: נדרים כב.
 נט. ט: ע"ש, (ב) [תוספתא]
 פ"ג ע"ש, (ג) [לעיל
 מה: ישי"ג, (ד) רש"י,
 (ה) [עירובין פג. וש"נ],
 (ו) [שטות כט. לט:],
 (ז) [ברכות ד.],

גליון הש"ס

גמ' באושר יאסרו כל
פירות. ע"י לעיל דף לה
ע"א תוד"ה וגדלת:

מוסף רש"י

כאילו כזה במה. כמעט
אין צורך, דמיון
דמיון (דמיון) וי
החלל החדר וי הא לא
החלל היחיד בין
יבנות קו: או כאלו
כמה לעבודת
דמיון (כמה)
הקריב עליה קרוב.
שכר עליו שתי עבודת
אלא יך אלל חסד ויחידה,
כי שלא יחלל רעל כן
יבנות קו: או כאלו
אשרו משהו שם רע.
לחלל עליו מה ש"ב.

וספות רי"ד (המשך)

ולמיסות ארץ הייתי יחיד
 ופחת כל אנרי ארץ
 נחמים לי ק' מנה אל
 הייתי מנישן אין זה כלום
 בדראי ארץ היי מרור
 מנה מנה מנה מנה
 שאמר הנאת תמשיך על
 כקום ומחמך נרד
 הלא מרשה נרד צ"ל
 לא יחיד שמא יתקלנה
 יאמר ארץ הייתי יחיד
 שיש פחת לגרלי לא הייתי
 מנישן בדראי מנה מנה
 אלא זה שרע לא נרשע
 שרע ורשע עצמו בוד
 שלא יכול להתחרט הר
 אנו וראים שכל כל הוא
 מנישה ואינו חפץ כל
 כל שיהי נרד כל מה
 זה נרד שרע יתקל אפה
 הע"כ שום חלקו אפה
 לא לעשות ומה' תמנה
 תלמודא משיטא ארץ
 שיכול להחרידו. ומחיד
 מהו דתמא ליגור שנים
 דרז' דתמא' ר' יתן אמר
 כל הנרד כאילו במה הקריב
 והקריב כאלו הקריב
 עליו קרבן וגמר עוות לפי
 שחורא ענין שנים בנדרים
 ק"ל. הי' גורד ארץ
 במה ששעת אישיות
 הנחת ששכר לעשות
 מצוה ועושה מצוה
 זה סכור לעשות מצוה
 ועשה מצוה וזהו משיט
 רש"י אליו: דרז' ארץ שנים
 דראים בגיש חביב סמך
 חלל לנרד ומחמך
 הנה חלל כלם מן ארבים
 שיש נשמה באם וכו' ר' ירמיה
 מה נחשב ארץ ודרש'ה
 אלא קרי במה אלא מה
 ורביש מ"ג גורדים ירשע
 חלל גיש קריב ירשע
 הכמים שם שרשעים חלל
 (רזנ) דרמון גורדים חלל
 כשרם אלא אמר כלום
 שאין רכסם כל שרשים
 לידול אלא להבא בנדר
 ויש לו להשאל על נרד
 אלא ויקיטו זה שרשע
 נשאל וקיים נרד ורשע
 אלא יגורד יתקנינה
 שלא 'חזירה ק"ל דר
 קני' לה. ואחתי מנא
 שחמך דמחך' שחמך קמא
 ודאק שגורדיה ארץ קמא
 אלא היתה מרצה בנדרים